

lægges til Revision *senest* den 1. April 1928; altsaa det er udtrykkelig forbeholdt, at den kan forelægges til Revision før.« .... »Det er i hvert Fald saaledes, at en Revisionsbestemmelse om, at en Lov skal forelægges til Revision *senest* inden 1. April 1928, ikke kan binde Rigsdagen indtil denne Dato; det er ganske klart.« Ministeren fremhævede tillige, at Lovgivningsmagten ikke ved nogen Aftale med udenforstaaende kan bindes til ikke at ændre en Lov. »Det er i og for sig ganske urimeligt, og — jeg gentager det — saadanne Aftaler eksisterer ikke og *kan* ikke eksistere.« .... »Tjenestemændenes Forhandlingsret er hjemlet i vor Tjenestemandslovgivning, og jeg ønsker ikke paa nogen Maade at røre ved denne Forhandlingsret, men det er dog rigtigt at gøre sig klart, hvad det er, denne Forhandlingsret omfatter, hvad det er, den betyder. Den betyder, at Tjenestemændene overfor enhver Ændring i Lovgivningen og overfor enhver Ændring i de administrative Regulativer, der falder ind under Bestemmelserne om Forhandlingsretten, skal *høres*, men den betyder heller ikke mere. Med udtrykkelig Bestemthed fastslaaer Tjenestemandsloven — og det var Forudsætningen for alle Partier —, at de lovlige Myndigheder, Administrationen, hvor det drejer sig om administrative Bestemmelser, Lovgivningsmagten, hvor det drejer sig om Lovgivningsbestemmelser, staaer fuldstændig frit.« — Det forelagte Lovforslag gik saaledes som udviklet af Ministeren væsentlig ud paa følgende Ændringer, af hvilke flere er refereret ovenfor som optagne i Loven.

I § 6 foresloges den Ændring, som optoges i Loven, se ovenfor, idet dog Ministerens Forslag undergik nogen Forandring i Folketinget.

I § 10 gaves nye Regler om Tjenestemænd, der staaer udenfor Nummer, fordi de nugældende har givet Anledning til Tvivl.

I Pensionsreglerne foresloges en Række Ændringer af Betydning: Først, at Ansættelse, eventuelt Genansættelse i Tjenestemandsstillinger efter det fyldte 40. Aar ikke giver Ret til Pension, medmindre særlig Bestemmelse træffes. Regelen skulde dog ikke gælde for Dommere, Politimestre, Kredslæger og Professorer. — Dernæst foresloges den Ændring, som i det væsentlige gik over i Loven, om Forhøjelse af Pensionsbidraget fra $2\frac{1}{2}$ til 3 pCt., og endelig den Regel, at Pensionsretten først indtræder efter 5 Aars fast Ansættelse efter det fyldte 30. Aar, medens den efter den gældende Lov erhverves ved det fyldte 30. Aar. Forslaget motiveredes i Bemærkningerne ved Ønskerne dels »om gennem en passende Karenstid at kunne foretage en mere effektiv Udvalgelse af de til Ansættelse i pensionsgivende Statsstilling